

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

1 Sam 20

[264]

XX.

DAuid flyde fra Naioth i Rama / oc kom oc talede met Jonathan / Huad haffuer ieg gjort? Huad haffuer ieg mishandlet? Huad haffuer ieg syndet mod din Fader / at hand staar effter mit lifff? Hand sagde til hannem / Det vere langt fra / du skalt icke dø. See / min Fader gør inted huercken stort eller lidet / som hand icke obenbarer faar mine øern / Hui skulde da min fader dølie dette faar mig? Det skal icke saa skee. Da soer Daudid fremdelis oc sagde / Din Fader ved vel at ieg haffuer fundet naade faar dine øyen / der faare skal hand vel tencke / Jonathan skal icke vide dette / det maatte bedrøffue hannem. Sandelige / saa vist som HERREN leffuer / oc saa vist som din Siel leffuer / da er der icke vden it trin mellem mig oc Døden.

Jonathan sagde til Daudid / Jeg vil gøre mod dig / huad dit hierte begær. Daudid sagde til hannem / See / Det er i morgen en Ny maaned / som ieg skulde side til bordz met Kongen / Saa lad mig nu gaa / at ieg kand skiule mig paa Marcken / til den tredie dag at afften. Spør din Fader at mig / da sig / Daudid bad mig / at hand maatte gaa til Bethlehem til sin Stad / thi den gantske slect haffuer der it aarligt Offer. Siger hand da / det er gaat / saa staar det vel met din Tienere. Men bliffuer hand hastig da kant du mercke / at der er ont besluttet hoss hannem. Saa gør nu barmhertighed mod din tienere / thi du gjorde ith forbund met mig din tienere faar HERREN. Er der nogen misgerning hoss mig / saa sla du mig ihiel / Thi huor faare vilde du føre mig til din Fader? Jonathan sagde / Det vere langt fra dig / at om ieg kunde mercke / at der vaare noget ont besluttet hoss min Fader om dig / at ieg skulde icke giffue dig det til kende

Fader om dig / at ieg skulde ick giue dig det til kende.

Dauid sagde / Huo skal giffue mig det til kende / om din Fader suarer dig noget haardelige? Jonathan sagde til Dauid / Kom / lad oss gaa hen vd paa marcken / oc de ginge baade vd paa marcken. Da sagde Jonathan til Dauid / HERRE Jsraels Gud / Naar ieg formercker aff min Fader i morgen oc den tredie dag / at det staar vel met Dauid / oc ieg ick sender hen til dig / oc obenbarer det faar dine øern / Da gøre HERREN Jonathan det oc det. Men haffuer min Fader lyst til ont mod dig / da vil ieg oc obenbare det faar dine øern / oc lade dig fare / at du skalt gaa bort met fred / Och HERREN vere met dig / som hand haffuer verit met min Fader. Gør ieg ick dette / da gør ingen HERRENS barmhertighed mod mig / saa lenge som ieg leffuer / oc ick heller naar ieg er død. Oc naar HERREN oprykker Dauidz Fiender huer aff Landet / saa ryck ick du din barmhiertighed fra mit Huss euindelige. Saa gjorde Jonathan it Forbund med Dauidz huss (oc sagde) HERREN skal vdkreffue det aff Dauidz Fiendis haand. Oc Jonathan soer Dauid fremdelis / Saa kær haffde hand hannem / at hand elskte hannem som sin siel. Oc Jonathan sagde til hannem / Det er i morgen Nymaane saa spør mand effter dig / Thi mand sagner dig der som du pleyer at side. Kom snart hid ned igen den tredie dag / oc gack i en Sted / som du kant skiule dig paa arbeydis dagen | oc sæt dig hoss den sten Asel. Saa vil ieg skiude tre Pile hoss siden aff hannem / lige som ieg vilde skiude til it vist Maal / oc see / Jeg vil sende Drengen / gack hen oc led effter Pilene. Siger ieg da til Drengen / See / Pilene ligge hid bedre bag dig / hent dem / Da kom / thi det er fred / och der er ingen fare paa ferde / saa sant som HERREN leffuer. Men siger ieg til Drengen / See / Pilene ligge frem bedre faar dig / Saa gack bort / thi HERREN haffuer ladet dig gaa. Huad du oc ieg haffuer talet met huer andre / der er HERREN mellem dig oc mig euindelige.

Dauid skiulte sig paa marcken / Oc der den Ny maanet kom / sette Kongen sig til bordz at æde. Oc der Kongen haffde sat sig i sin sted / som hand pleyede tilforn hoss veggen / da stod Jonathan op / men Abner sette sig hoss Sauls side / och de sagnede Dauid aff hans sted. Och Saul talede inted den dag / thi hand tenckte / Hannem er noget vederfaret / at hand er ick ren. Om anden dagen i den Ny maanet / der mand sagnede Dauid aff hans Sted / da sagde Saul til sin søn Jonathan / Hui kom Jsai søn ick til bordz huercken i gaar eller i dag.

Jonathan suarede Saul / hand bad mig at hand maatte gaa til Bethlehem / oc sagde / Lad mig gaa / thi vor slect haffuer ath offre i Staden / oc min Broder

Haffuer selft budet mig / Haffuer ieg nu fundit naade faar dine øyen / da vil ieg gaa did oc see mine Brødre / Der faare er hand icke kommen til Kongens bord. Da bleff Saul saare vred paa Jonathan / oc sagde til hannem / Du wlydige Skalck / Jeg ved vel / at du haffuer vdualt Jsai søn / dig oc din vanartige Moder til skendzel. Thi saa lenge som Jsai søn leffuer paa Jorden da bliffuer huerken du eller dit Kongerige stadfest / Thi sent nu hen oc lad hente hannem hid til mig / thi hand skal dø. Jonathan suarede sin Fader Saul / oc sagde til hannem / Hui skal hand dø? Huad haffuer hand giort? Da skød Saul Spiudet effter hannem / ath hand vilde stunget hannem igennem. Da merckte Jonathan / at hans Fader haffde aldelis besluttet hoss sig / at hand vilde sla Daud ihel / Saa stod hand saare vred op fra bordet / oc oed icke brød paa den anden dag i den Ny maanet / Thi hand vaar bedrøffuit for Daud / for hans Fader haffde saa fordømt hannem.

Om morgenen gick Jonathan vd paa marcken / der hen som hand haffde beskicket Daud oc en liden Dreng met hannem / oc hand sagde til Drengen / Løb och søg mig de Pile / som ieg vdskiuder. Der Drengen løb / skød hand en Pil hen offuer hannem. Oc der Drengen kom til den Sted som Jonathan skød Pilen hen / da robte Jonathan effter hannem och sagde / Pilen ligger lenger bort faar dig. Oc hand robte atter effter hannem / Skynde dig snart och stat icke stille. Da samlede Drengen Jonathan Pilene op / oc bar dem til sin Herre. Oc Drengen viste icke huad det betyde / Men Jonathan oc Daud viste al eniste huad sagen vor. Da fick Jonathan Drengen sine Vaaben / oc sagde til hannem / gack hen oc bær dem i Staden.

Der Drengen kom hen ind / da stod Daud op aff den Sted mod Synden / oc falt ned paa sit ansigt til iorden / oc tilbad tre gonge / Oc de kyste huer andre / oc græde baade sammen / men Daud aldermest. Oc Jonathan sagde til Daud / gack hen i fred / Huad som wi baade haffue soret tilsammen i "HERRENS Naffn / oc sagt / HERREN skal vere mellem dig oc mig / mellem din Sæd oc min Sæd / det skal bliffue euindelige / Oc Jonathan gjorde sig rede oc kom i Staden.